

Un nou cançoner barroc

Albert Rossich

Institut de Llengua i Cultura Catalanes (Universitat de Girona)

L'abril de 2012 vaig adquirir a l'antiquari Enric Brunet, d'Igualada, un manuscrit amb poesies catalanes, castelleses i llatines del segle XVII i començament del XVIII.¹ El llibre conté composicions de Josep Blanch, Vicent Garcia i Francesc Fontanella, versos inèdits d'altres autors poc coneguts de Tarragona i Reus, i molts poemes anònims, generalment de caràcter burlesc, cosa que amplia una mica més el corpus de la poesia barroca catalana. El fet que es tracti d'un cançoner del qual no es tenia cap notícia fins ara aconsella publicar-ne una descripció detallada, per tal que els estudiosos en puguin tenir coneixement. D'altra banda, la circumstància d'incloure un bon nombre de composicions desconegudes obliga a fer, també, una primera aproximació al seu contingut.

El volum és un manuscrit factici, compost per diverses seccions de mans diferents, la més important de les quals obre el volum i és un recull de les composicions de Josep Blanch.² Seguint el criteri de Lídia Ayats, que va designar els manuscrits que contenien obres de Josep Blanch amb les sigles A, B, C₁, C₂ i F (Ayats, 13-46), proposo designar aquest nou manuscrit amb la sigla R. La còpia dels diversos plecs es pot datar entre la segona meitat del segle XVII i començament del XVIII (1722 és la data del plec inicial). Hi ha 1 f. de guarda + 1-224 f. amb foliació moderna en llapis sobre una d'antiga parcial: f. 1-20 (f. 116-135 de l'actual, amb un full en blanc entre el f. 19 i el 20). Al f. 224v hi ha dues anotacions o *probationes pennae*: "Ignatius Peyri" i "La del fil Blanch es del ceg. La que no te senyal es del oncle Vilá". Són en blanc els f. 79v a 84v, 89 a 91, 134, 138v, 140v a 186, 199v, 207v a 209v i 210v. Els f. 92, 94, 95, 97 i 118, alguns amb senyals d'escriptura, van ser tallats o arrancats. Els fulls són de paper, de 215 × 155 mm., escrits a tota pàgina i a dues columnes. L'enquadrernació és de pergamí i al lloc es llegeix: "Poesias Del Canonge Blanch". El llibre va ser adquirit a Enric Brunet (Brumart Antiquaris), d'Igualada. Segons Brunet, el manuscrit havia pertangut a la col·lecció d'Artur Sedó Guixart, coneguda sobretot per les obres dramàtiques que la biblioteca de l'Institut del Teatre de Barcelona va comprar l'any 1968.

Tot i que es veuen diferències en els plecs de paper, tant per la textura com per les marques d'aigua d'alguns fulls, les diferents seccions que es van aplegar per ser relligades són difícils de destriar amb precisió: alguns fulls no tenen marques, i hi ha plecs intercalats o desordenats. Les diverses parts que podem individualitzar a primera vista pel seu caràcter diferenciat són els conjunts següents: f. 1-84 i 89-103: poesies de Josep Blanch i altres autors (diverses mans); 85-88: poemes diversos, alguns dels quals són de Vicent Garcia i no depenen de les edicions (una sola mà); 104-115: *Relació...* de Fra Bernat Ribera (una sola mà); f. 116-135: poesies de Vicent Garcia i altres autors (una sola mà); 136-138: emblemes amb l'explicació del dibuix (una sola mà); f. 187-199: emblemes amb l'explicació del dibuix, en llatí o castellà (una sola mà); f. 199 i

¹ He d'agrair a l'Albert Domènech que em fes conèixer aquest manuscrit, i a Mariàngela Vilallonga la seva ajuda en la transcripció de passatges dels poemes llatins.

² L'única edició a l'abast de les obres de Josep Blanch és un facsímil (1993) que reproduïx, amb una extensa introducció, una edició impresa l'any 1873. L'any 2000, però, va ser llegida a la Universitat de Girona, sota la meua direcció, una edició crítica de les obres de Josep Blanch, a cura de Lídia Ayats, que va merèixer la qualificació d'excel·lent *cum laude*. Aquest treball encara és inèdit, tot i que n'està prevista la publicació per l'Editorial Barcino. Seria desitjable incorporar-hi també les aportacions d'aquest últim manuscrit, que afegeix a les obres conegudes de Josep Blanch un bon nombre de composicions inèdites i fragments de poesies que no figuraven als manuscrits exhumats fins avui.

212: textos diversos (una sola mà); i f. 200-211 i 213-224: poemes llatins en díctics elegíacs, la majoria atribuïbles a Ignasi Peyrí (una sola mà). Un estudi minuciós de les filigranes d'aquest manuscrit potser permetria afinar una mica més. Hi ha noms escrits cap al final del llibre que poden indicar alguns autors o posseïdors antics: *Pau Puigener* (f. 187), *Petrus Batlle* (f. 210), *Ignatius Peyri* (f. 211, 224v), *Juan Madalona* (full de guarda enganxat a la contracoberta). Em decanto per considerar el segon i el tercer com a autors, ja que el seu nom apareix al costat del títol d'alguns poemes. Alguns poemes o versos van ser ratllats en temps antic per escrúpols morals, tot i que es poden arribar a llegir. La intenció de qui ho va fer queda ben explicitada en una frase escrita al marge del f. 99: "Són oprobi de l'Autor las agudezas indignas".

1. Un grup poètic tarragoní

Com he dit, el manuscrit que ens ocupa és un còdex factici, és a dir, integrat per plec de diversa procedència. Les lletres són diferents i segurament els anys de còpia també. Però alguns d'ells coincideixen a presentar obres d'autors de Tarragona i Reus, la qual cosa fa pensar que el conjunt va ser aplegat en aquest territori. Els poetes que tenim documentats, els noms dels personatges al·ludits i els seus càrrecs, els llocs esmentats, les al·lusions a Santa Tecla, tot porta a situar aquest grup inequívocament a l'entorn de Tarragona. Alguns trets ortogràfics, com *anuijà* (f. 9), *traijo* (f. 23), *maijor* (f. 23v), *aija* (f. 32v), *festeijador* (f. 67), reforcen la idea que bona part dels textos van ser copiats per una persona d'aquesta zona.

El primer bloc del cançoner comença amb el títol amb què es coneix el recull poètic de les obres de Josep Blanch (Tarragona, 1620-1672). Va ser el mateix Blanch qui va aplegar les seves poesies, acompanyades des de l'inici, segurament, per altres composicions de poetes del seu entorn. El nostre manuscrit ho explica metafòricament al·ludint al títol al *Matalàs de tota llana de versos* que Blanch havia fet per oferir-lo a Pacià Colom i que altres diferents poetes havien *ensalmat* (cosit amb l'agulla de cosir matalassos). D'altra banda, la data de 1722 de la portada ha de respondre necessàriament a una refosa feta per algú altre, ja que Blanch feia temps que era mort.

En un altre recull de poesies ordenat per Josep Blanch, malauradament perdut, Blanch es presentava també com a integrant d'un grup poètic. Aquest cop el títol era *Pancàrpia poètica catalana de alguns ingenis de la ciutat y Camp de Tarragona, feta y texida per lo canonge Joseph Blanch*; la notícia prové d'Ignasi Torres Amat (109), que el va tenir a les mans. Repassant la primera part del nostre manuscrit (f. 1-103), ens apareixen molts noms relacionats amb Tarragona i Reus, així com diverses obres atribuïdes a uns quants poetes de la que podem anomenar escola de Tarragona: Agustí Armant (120, 121), Canyellas (53, 64?, 145), Gaspar Casals (Tarragona, c. 1625-1692) (1b), Pacià Colom (?-Tarragona, 1649) (86, 103, 104) o Revescall (100). (No hi ha aquí, en canvi, cap poema d'Antoni Massanés, canonge tarragoní de la generació anterior.) En algun cas podríem pensar que el nom és el de la veu poètica, i no pas el de l'autor. Sigui com sigui, la consciència de grup es torna a posar de manifest en diversos poemes que al·ludeixen al *Parnàs tarragoní* a la darrera part del manuscrit: els núms. 321, 340 i 363 s'hi refereixen, ja sigui per donar la benviguda a un nou poeta, ja sigui per exaltar-lo, o bé per lamentar la dispersió dels mentors del grup. Hi tornaré més endavant.

El fet és que les atribucions, en aquesta època, solen ser problemàtiques. Els altres manuscrits del *Matalàs* presenten els poemes en general com si fossin obra de Blanch. El nostre fa constar explícitament al títol que hi han contribuït altres autors. Però incorpora algunes dades que els altres manuscrits de Josep Blanch ometen, de manera que es complementen. Per exemple, és l'únic que atribueix correctament a Fontanella el

poema 35 (encara que li digui Josep), o inclou datacions que no sortien als altres manuscrits (85, 108). Per altres testimonis, manuscrits o impresos, sabem que el poema 1a és del notari tarragoní Miquel Gibert, o que el 41 és de Bonaventura de Gualbes (vegeu més endavant), i que el 183 és de Gutierre de Cetina.

El nostre manuscrit atribueix a Pacià Colom un poema, el 85, que s'adjudica normalment a Blanch; a Blanch se li atribueixen explícitament, només, els núms. 36, 135, 136, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159 i 160, però és evident que els primers poemes, els que segueixen la portada del cançoner, també han de ser seus. Al 6, per exemple, l'autoria es reforça perquè el poeta s'anomena a si mateix: *Blanch*. Entre les atribucions expresses hi ha textos que fins ara no eren coneguts, perquè no apareixen en cap més testimoni: 135, 148 i 158. Ara bé: el títol de la secció, implica que tots els poemes anònims són de Blanch? Sembla evident que no, tot i que n'hi ha que ben bé ho podrien ser. El manuscrit s'equivoca amb el nom de fonts de Fontanella en afillar-li el núm. 35, però no diu res del núm. 148, que els cançoners de Fontanella consideren d'aquest autor. Encara, un copista –aquí sí que podem excloure Blanch de qualsevol responsabilitat– manipula un poema de Joan Bonaventura de Gualbes adreçat a Vicent Garcia per convertir-lo en un elogi a Blanch (41). Es tracta d'una dècima que figura en alguns exemplars de l'edició prínceps de Vicent Garcia, de 1703. Gualbes escriu:

Vés en censurar atent
a Garcia, i reservat,
o exposa't a censurat
si presums de més sabent. (Garcia, 317)

I el copista del nostre manuscrit posa:

Vés en censurar atent
al docte Blanch reservat,
o exposa't a censurat
si-t presums de més sabent.

El *docte* és un clar farciment, i l'adjectiu *reservat* aplicat a Blanch és manifestament desafortunat. No hi ha dubte, doncs, de la primacia del poema de Gualbes, i, com que aquest es publica el 1703, Blanch ja no hi podia tenir res a veure.

Comparats amb la secció del manuscrit que estem estudiant, els altres testimonis del *Matalàs* són més unitaris: el ms. de la biblioteca de Carles Babot i Boixeda³ i el ms. 2271 de la Biblioteca de Catalunya són els més importants. De tota manera, el fragment que ara analitzem (f. 1-84 i 89-103) inclou 73 poemes que figuren als altres manuscrits dins el conjunt d'obres de Blanch i el seu entorn i 75 poemes inèdits, anònims, alguns dels quals podrien ser d'ell o de poetes del seu grup. Els poemes en castellà no els he considerat perquè no tinc dades que en corroborin la pertinència a aquesta escola.

A propòsit del conjunt de la producció del grup, és oportú que ens fixem ara en altres testimonis. El ms. A-109 de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona conté diverses poesies catalanes, principalment de Garcia, però el primer plec n'inclou majoritàriament de Josep Blanch, sense indicació d'atribució. Aquests poemes apareixen també al ms. 1358 de la Biblioteca de Catalunya entre els de Garcia. El fet, però, que dos d'ells siguin indiscutiblement de Blanch ("Aquest pòrfido en si sella" i "Xica [=variant de *Tecla*], tos intents reporta"), i que els altres tractin de personatges que o bé tenen una relació documentada amb Josep Blanch (el canonge Colom, el beneficiat Tomàs Ferrer, Diego de Montergull, Godofre Giron de Rebolledo, el

³ Carles Babot va morir l'any 2000. La seva biblioteca constitueix ara el llegat Babot de la Biblioteca Hemeroteca Municipal de Tarragona, però no veig que el manuscrit en formi part (catàleg: *Llegat Carles Babot Boixeda*, Tarragona, Ajuntament de Tarragona, 2006).

llicenciat Pau Guardiola, el gramàtic Sarratosa) o bé surten en les poesies de la col·lecció *Matalàs de tota llana* (com el parroquial Pujalt), o el fet que tinguin un caràcter semblant, fa pensar que tots aquests poemes que només apareixen (i, a més, agrupats) als manuscrits A-109 de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona i 1358 de la Biblioteca de Catalunya són també de Josep Blanch i el seu entorn, i que deuen provenir del llibre *Pancàrpia poètica*, avui perdut, que esmentava Torres Amat (109).⁴

2. La *Relació*... de Fra Bernat Ribera

El plec format pels f. 104-115 del manuscrit transcriu el text sencer de la *Relació* en vers que va fer Bernat Ribera (Barcelona, 1684-Viena, 1777) sobre un sojorn a Sant Feliu de Codines on va anar a predicar la Quaresma. Per altres manuscrits sabem que aquesta estada es va produir l'any 1711. Es tracta d'un text satíric que va tenir una notable fortuna manuscrita: també es conserva en els altres cançoners de Josep Blanch (ms. 2271 de la Biblioteca de Catalunya i ms. Babot), al ms. 156 de la Biblioteca Lambert Mata de Ripoll i en un manuscrit factici de la biblioteca particular d'Alberto Blecu. En va editar un fragment Empar Pérez-Cors (48-49), i el text sencer, tret del manuscrit de Ripoll, Enric Prat i Pep Vila.

3. Els poemes de Francesc Vicent Garcia

Els f. 116-135 constitueixen un conjunt homogeni amb poesies de Vicent Garcia, el Rector de Vallfogona, i altres composicions que habitualment li són atribuïdes; són independents de les edicions. El plec està foliat d'antic (1-20) amb un full en blanc al mig, sense numerar (f. 134). De tota manera, l'ascendent de Garcia es pot resseguir al llarg de tot el manuscrit: alguns poemes del bloc de Josep Blanch en reflecteixen la influència de manera indiscutible (24, 148); altres vegades se'n copien versos aïllats (49, 50, 51, 89, 119), o se'n fan adaptacions (177). Una mà posterior va escriure al marge del primer full: "Los sonetos que tenen creu són de Vall fogona". La majoria dels poemes d'aquest plec presenten la creu, però algun posseïdor va estendre la creu a altres parts del llibre. Anoto, doncs, les atribucions a Garcia segons aquesta marca: 176, 177, 179, 186?, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 248, 249 [contradient el títol], 250. A aquesta relació s'han d'afegir les atribucions expresses a *Vallfogona*: 49, 50, 51, 235, així com altres poemes de Garcia en què no s'ha fet constar l'autoria.

4. Els emblemes

Els f. 136-138 i els f. 187-199, tot i que provenen de mans i plecs diferents, coincideixen a copiar emblemes amb l'explicació del dibuix: el primer és tot en castellà, el segon, en llatí o castellà. Els del primer grup són emblemes morals; els altres són generalment commemoratius. És temptadora la hipòtesi de suposar que provenen d'un centre d'ensenyament, l'Estudi General de Tarragona, o els jesuïtes. El primers, per la seva brevetat i el seu caràcter convencional, no permeten deduir-ne gran cosa. Els segons, sí: "Clace [*sic*] de Gerolíficos," llegim al f. 189; "Clase de otras con Glosas en octavas," al f. 190. És una classificació que fa pensar en un destinatari escolar o acadèmic. El 262 és dedicat a la mort de Carles [II, hem de suposar]. El 265, 266 i 267 també són dedicats a la mort del rei, suposem que el mateix Carles. Notem que el 265 fa

⁴ Veg. Ayats 2000, 16-17 i 40-41; aquests poemes d'atribució conjuntural apareixen editats a les p. 781-848.

referència al dolor de la vila de Reus.

Els emblemes núms. 269 i ss. estan dedicats a lamentar les morts, en poques setmanes, del dalfí Lluís de França, duc de Borgonya, produïda el 18 de febrer de 1712 (283, 288, 292, 293, 294), de la seva esposa Maria Adelaida de Savoia (281, 291), que es va esdevenir el 12 de febrer de 1712, i del nou dalfí Lluís de França, duc de Bretanya (281), succeïda el 8 de març de 1712. Les al·lusions a les flors de lis (269, 271, 274, 284), a uns dofins (270, 273), a França (272, 273, 287) o a la delfina (291), prenen així tot el seu sentit. En aquest cas, segurament, l'origen d'aquestes composicions no és Tarragona; les al·lusions a Saragossa en alguns dels poemes d'aquesta sèrie (287, 290, 293) fan pensar que aquestes composicions provenen d'algun centre de la capital aragonesa.

El que sí que és segur és que la sèrie que ve després (f. 196-198) té un origen saragossà, com expressa el títol del conjunt (297). Es tracta d'una sèrie d'emblemes amb l'explicació del dibuix, en llatí o castellà, dedicats a l'entrada a Saragossa de Felip V i Maria Lluïsa de Savoia, i que provenen de l'imprès que va compondre sobre aquest esdeveniment Pedro Miguel Samper.

5. Composicions llatines

L'últim conjunt important del volum abraça els f. 200-211 i 213-224. Són composicions en llatí, en díctics elegíacs, que sorgeixen de Tarragona i el seu entorn, més una altra en prosa (336). El to és completament diferent dels poemes del primer bloc: en aquest cas, sembla que els textos deuen provenir d'algun nucli acadèmic o universitari. Hi ha poemes morals (317, 323, 329, 334, 335, 353), religiosos (318, 319, 332), commemoratius –de caràcter cívic (324), polític (336, 341) o hagiogràfic (325, 326, 327, 330, 331, 350, 351, 362)–, i d'altres que fan referència al nucli d'on surten aquestes composicions, el Parnàs tarragoní (321, 340, 363). Els noms que apareixen al costat d'algunes composicions deuen indicar l'autor dels textos. Al costat del núm. 334 hi ha el nom de “Petrus Batlle,” però el nom més sovintejat és el d’“Ignatius,” que deu ser l’“Ignatius Peyrí” que apareix a la composició 336 (f. 211) i al final (f. 224v). L'endreça d'un dels poemes a Suárez (328) i un altre a sant Lluís Gonzaga (355) podria fer pensar que els poemes estaven relacionats amb les escoles suaristes impulsades pels jesuïtes. Diversos poemes estan dedicats a santa Tecla (325, 326, 327), altres al rei Ferran (341, 343, 347, 348), altres a l'eucaristia (342, 344, 345, 346) i altres a sant Joan Baptista (358, 359, 360), que deuen formar sèries commemoratives. Pel que fa a aquest conjunt, els poemes a Ferran [VI, suposo] ens situen després de l'any 1746 i abans de 1759.

Si la meua hipòtesi és correcta, els poemes d'Ignasi Peyrí són el 328, 331, 336, 340, 341, 344, 345, 346, 347, 348, 350, 351, 352, 353, 354, 357, 359, 361, 362. Entre els últims poemes n'hi ha dos d'endreçats a dues persones, preceptors o conreadors de la musa llatina: el retòric Verber (361) i el preceptor Villarejo (363), als quals no he pogut documentar. Aquest últim expressa el sentiment del Parnàs tarragoní per la sortida o l'allunyament dels mestres: potser, quan puguem identificar tots aquests personatges, comprendrem més bé a quin allunyament es referien.

6. Contingut del manuscrit

En la transcripció dels títols i primers versos, regularitzo la puntuació, l'accentuació, l'ús de majúscules i minúscules, la separació i aglutinació de mots, l'apòstrof i el guionet. En les elisions que avui no tenen representació gràfica faig servir el punt volat. D'altra banda, transcribo *i* o *j* i *u* o *v* segons l'ús actual i desfaig les abreviatures indicant-

ho entre claudàtors. Faig servir també els claudàtors per a la inclusió d'alguna lletra, un mot o una explicació que no figuren al manuscrit.

F. 1: “Embutit Matalàs | de tota llana | de versos, | rebutut y afarsellat per lo licenciado | Canonge Joseph Blanch | en lo llibre de la risa. Presentat al S[enyo]r | Canonge | Pacià Colom, emparo de tot | bordet | i averiguador de qüestions per lo | Hospital General de Tarragona. | I ensalmat per altres dif-| ferents poetas | als 21 de maig | 1722”.

F. 1v: “Al lector, tal qual N[ostre] S[enyo]r me l'ha dictat”.

1a F. 2 “A l'autor. Dècimas”. Inc.: “Aveu tan ben embutit”.

1b F. 2-2v “Del discret Gaspar Casals, not[ari] apostòlich, a l'autor. Dècimas”. Inc.: “Grave vostre stil admira”.

2 F. 2v “Epitafi a la sepultura de la s[enyo]ra Engràcia. Dècima”. Inc.: “En si aquest jaspe segella”.

3 F. 2v-3 “A un que ficà 3 conclusions a la porta de sa enemorada. Dècima”. Inc.: “Si preteneu ab paper”.

4 F. 3 “Al tirar un drap a una finestra que caigué a una s[enyo]ra. Dècima”. Inc.: “Impuls fou de mon amor”.

5 F. 3 “A una dona amistansada ab un borraçho. Dècima”. Inc.: “Tecla, tos intents reporta”.

6 F. 3v-4 “A un gos de falda que tenia una s[enyo]ra; se deia Roig. Dècimas”. Inc.: “Mort me miro ab nafres dos”.

7 F. 4 “Recepta donada a mos[sèn] Pau Gomis per pahir la estopa de uns bunyols. Dècima”. Inc.: “Recipe lo capellet”.

8 F. 4 “Altres re[ce]pta al dit Gomis. Dècima”. Inc.: “Pendrà Gomis y Armengol”.

9 F. 4v “Recepta a la s[enyo]ra Bovera per curar a son fill del cristall. Dècima”. Inc.: “Recipe ab una paella”.

10 F. 4v “ - ”. Inc.: “Recipe de un descals llech”.

11 F. 4v-5 “A una s[enyo]ra que lo poeta no coneixia. Dècimas”. Inc.: “Qui seràs tu, la més bella”.

12 F. 5 “A la Imaculada Concepció de Maria. Dècima”. Inc.: “Vestida del Sol sí està”.

13 F. 5v “A un frare de Nostra Senyora de la Mercè, lo qual era molt negra. Dècima”. Inc.: “Qui's mira, pare lector”.

14 F. 5v-6v “A una s[enyo]ra que, dien-li si rebria un ram de flors, digué que no, perquè no-l mereixia. Dècimas”. Inc.: “Quantes, alegre y contenta”.

15 F. 6v “A un amich que envià a demanar a l'autor li escrigue lo que i à de nou en la cort. Dècima”. Inc.: “No obstant que en la cort estich”.

16 F. 7 “Al parroquial Pujalt que pretení ser vicari general. Dècima”. Inc.: “Don Pujalt lo parroquial”.

17 F. 7 “Dècima”. Inc.: “Del vicariat general”.

18 F. 7-7v “A la invicta y protomàrtir s[an]ta Tecla. Dècima. / Dècima a s[an]ta Techla”. Inc.: “Con la senyal de la crux”.

19 F. 7v “A una dona retirada que tancava la porta de sa casa al toch de Ave Maria y de nit obria a un frare. Quartilla”. Inc.: “Què importa, senyora mia”.

20 F. 7v “A una s[enyo]ra ramera que li caigué lo detràs de sa casa. Quartilla ”. Inc.: “Pobre casa, y quál estás”.

21 F. 8 “Sonet ab peus forçats”. Inc.: “Las cosas de aquest món són vent de manches.”

22 F. 8 “Al cathad[r]jillayre Millesa después de guanyar la chât[edr]ja. Quartilla .”

Inc.: “Levanta[u]-vos, estudiants.”

23 F. 8v “A una pastora que filava a la vora de un riu. Dècima.” Inc.: “Viu a la vora de un riu.”

24 F. 8v-9 “A una mosse de cànter. Dècimas glosades. Quartilla [...] Glosa.” Inc.: “Per una ninfa de aigüera.”

25 F. 9 “A un malalt que se anuijà ab lo barber quant lo sengrava. Dècima.” Inc.: “Sangrà’s Joan y, al punt, del llit.”

26 F. 9 “Se disculpa en una monge perquè no la va a veure a causa de zelos de un frare. Dècima.” Inc.: “No inculpeu si lo meu cor.”

27 F. 9-9v “A la sepultura del degà Lam[...]. Dècima.” Inc.: “Del pretensor més cansat.”

28 F. 9v “A un amant que envià un anell de pèl a la sua s[enyo]ra. Dècima.” Inc.: “En amar a Serafina.”

29 F. 9v “A una s[enyo]ra que’s rentava las mans. Dècima.” Inc.: “Cau la neu, y si lo Sol.”

30 F. 9v-10 “A una s[enyo]ra estant en la campanya. Dècimas.” Inc.: “Menos bell lo Sol colora.”

31 F. 10 “Mira una mariposa que roda la llum. Octava.” Inc.: “Fuig de aqueix Etna ardent; no lisongera.” [Primera versió; veg. núm. 137].

32 F. 10v “Ausent de un[a] s[enyo]ra. Pare[a]dos.” Inc.: “Verda y fresca campanya.”

33 F. 11-13v “A Joan Materra vicari de Reus. Pare[a]dos.” Inc.: “Ja que ta ruda musa.”

34 F. 13v “Al pensament. Dècimas.” Inc.: “Deté lo curs, pensament.”

35 F. 14-17 “Lo R[evere]nt P[are] Fr[a] Joseph Fontanella de l’orde de Predicadós a la pasmosa hazanya de Judith féu lo següent Romans.” Inc.: “Coronadas de esperanças.”

36 F. 17-17v “Del canonge Blanch a una s[enyo]ra. Romans.” Inc.: “Després que en vostres estrelles.”

37 F. 17v-18 “A una s[enyo]ra aseguran-li que era son amada y volguda. Dècimas.” Inc.: “De que vos estimo, Inès.”

38 F. 18 “Quartilla [...] Glosa.” Inc.: “Bella com la rosa en maig.”

39 F. 18v “A una s[enyo]ra. Sonet.” Inc.: “No’m diràs com estàs tan malancòlica.”

40 F. 18v “A la millora de Agustí Febrer, notari. Sonet.” Inc.: “La pressa en contractar lo matrimoni.”

41 F. 19 “Advertència per a tot lector. Dècima.” Inc.: “Lo escriptor a gust de tots.”

42 F. 19 “A un frare predicador. Dècima.” Inc.: “Desalumbrat de tres sols.”

43 F. 19v “A una rosa que fou presentada a una s[enyo]ra. Dècima.” Inc.: “Rosa de nàcar vestida.”

44 F. 19v “A la mateixa. Dècima.” Inc.: “Càusan, Maria, mos mals.”

45 F. 19v-20 “De un amant a una s[enyo]ra confessan-se ser son amant. Dècimas.” Inc.: “Consegra [sic, per ‘Consagra’] mon cor, s[enyo]ra.”

46 F. 20v “A una s[enyo]ra. Dècimas.” Inc.: “Deidat soberana, a qui.”

47 F. 20v-21 “A un casat devot de monges en extrem. Dècima.” Inc.: “Feliz en lo que enpreneu.”

48 F. 21 “Al donar la benvinguda a una s[enyo]ra. Dècima.” Inc.: “Enorabona, s[enyo]ra.”

49 F. 21-21v “De Vallfogona. Insinuant lo Rector la pobresa de sa rectoria. Dècima.” Inc.: “Musa, què pretens de mi.” [Primera estrofa del poema de Vicent Garcia “Musa, què pretens de mi.” Veg. núms. 50 i 119.]

50 F. 21v “De la poca dicha tingué lo dit Re[c]tor en los prínceps. Dècimas. [Al marge: Vallfogona].” [Es tracta de fragments de dos poemes en dècimes de Vicent

Garcia: “Musa, què pretens de mi” (1 estrofa) i “Ja de la casa encantada” (2 estrofes). Veg. núms. 49 i 119.]

51 F. 22 “Al mateix assumpto. Q[u]artillas. [Al marge: Vallfogona].” Inc.: “Per quatre fulls de paper.” [Es tracta de fragments de dos poemes atribuïts a Vicent Garcia, en quartets: “Ai, cap de greus en la gent” (12 versos) i “Puix, Soledat apacible” (4 versos); veg. núm. 89.]

52 F. 22v “Mula, mulassa, muleta. Glosa. Dècima.” Inc.: “Si conquistas la fogassa.”

53 F. 22v “Resposta de Canyellas al desafió de un cert poeta, al pas que·l desefià a fer versos. Dècima.” Inc.: “A don Carlos, castellà.”

54 F. 22v “Envióse ésta a una s[eño]ra. Dècima.” Inc.: “Es tu pelo prosesión.”

55 F. 22v “A l’anar-se’n a Bar[celo]na.” Inc.: “A mon centro Barcelona.”

56 F. 22v-23 “Despediment de un galan a sa dama. Dècimas.” Inc.: “Abans lo Sol deixarà.”

57 F. 23 “Al retretar certa minyona. Dècimas.” Inc.: “La fàbrica celestial.”

58 F. 23 “A un baladí. Dècima.” Inc.: “De vostre trajó galan.”

59 F. 23v-24 “A algunas s[enyo]ras del carrer Maijor de Tarragona. Dècimas.” Inc.: “Ja que ma musa dilata.”

60 F. 24-24v “A una s[enyo]ra presentan-li un ram. Dècima [sic].” Inc.: “Estas flos a qui hermosea.”

61 F. 24v “A una s[enyo]ra que portava una flor en la polsera. Dècima.” Inc.: “Bé pot blasonar, s[enyo]ra.”

62 F. 24v-25 “A una s[enyo]ra que perdé un guant passant per un carrer. Dècima.” Inc.: “Va per descuyt a Isabel.”

63 F. 25-25v “A una s[enyo]ra qu’estimà més un guerxo que a un nas tort. Dècimas glosadas.” Inc.: “Quatre dècimas ab glosa.”

64 F. 25v-26 “Al naixament de Canyellas. Quartilla.” Inc.: “Nasquí al mes de juliol.”

65 F. 26-27 “A la sangria de una s[enyo]ra y desgana. Dècimas.” Inc.: “Fuigitiva se despenya.”

66 F. 27 “Enviant un paper de versos a una s[enyo]ra. Octava.” Inc.: “Deidat hermosa, ninfa soberana.”

67 F. 27-27v “A una voluntat perduda. Quartillas.” Inc.: “No sap asertar mon cor.”

68 F. 28 “Letra amorosa lementándose.” Inc.: “Quiero ver ia mi tristesa.”

69 F. 28-28v “Curiosa letra.” Inc.: “Desde que el alva sale.”

70 F. 28v “De un amante a su dama. Letra.” Inc.: “Montes cuyas soledades.”

71 F. 28v-29 “A una s[eño]ra olvidada. Quartillas.” Inc.: “Dulce, mi pecho porfia.”

72 F. 29-29v “Certa competenci [sic] de dos estudiants lo pes [?] a las festas y lluminàrias de la canonisació de s[an]t Fèlix de Cantelacio [sic, per ‘Cantalicio’]. Romancet.” Inc.: “Blitiri quid est sindapsus.” [Continua en català.]

73 F. 29v “A un cavall mort. Dècima.” Inc.: “Aquí reposa un cavall.”

74 F. 29v “A un[a] s[enyo]ra que tenia un galan xich. Dècimas.” Inc.: “Estranya és vostra afició.”

75 F. 30 “A un capellà nomenat mos[sè]n Pau etc. Dècima.” Inc.: “Mos[sè]n Pau, així us do Déu.”

76 F. 30 “A un galan que donà las bonas festas a una s[enyo]ra. Dècima.” Inc.: “Ja festivas, ja gloriosas.”

77 F. 30-30v “Resposta a un poeta. Dècima.” Inc.: “Poeta, sias qui sias.” [Primera versió; veg. núm. 162].

78 F. 30v “A una s[enyo]ra que envià una flor a un galan. Dècima.” Inc.: “De vostres mans una flor.”

79 F. 30v-31 “No va dar la bora [sic, per ‘bona’] nit. Dècima.” Inc.: “Joseph, la tua minyona.”

80 F. 31 “Ja·stich del tot aborrit. Dècima.” Inc.: “Ja en mon amorós estat.” [Primera versió; veg. núm. 110].

81 F. 31 “Cesse, Victòria, l·rigor. Dècima.” Inc.: “Reportau, Victòria mia.” [Primera versió; veg. núm. 111].

82 F. 31v “A una s[enyo]ra que així a la finestra. Dècima.” Inc.: “Quant las lucidas estrellas.”

83 F. 31v “Al d[octo]r Puigalt perdicant [sic] un sermó a l’octave de Corpus. De repent. Dècima.” Inc.: “Tan vostra sermó la Fama.”

84 F. 31v-32 “A un barral, de repent. Dèzima.” Inc.: “O, soberano barral.” [Primera versió fragmentària; veg. núm. 138].

85 F. 32 “Al d[octo]r Puigalt quant predicava las alebanças de s[an]t Jordi. 1639. Dècima.” Inc.: “Que·l pare Selada diga.”

86 F. 32-32v “A una s[enyo]ra que, estanent un drap a la finestra, procurà son galan a fer-lo caure y no pogué. Del s[enyo]r canonge Pacià y Colom. Dècima.” Inc.: “Lo drap, senyora, tirí.”

87 F. 32v “A un home que·s deia Serna y tenia sarna. Quartilla.” Inc.: “Se rescava Serna sarna.”

88 F. 32v “Té molt facunda la vena. Dècima.” Inc.: “Juana, la nit del repich.” [Poema parcialment ratllat; llegible, però amb dificultat.]

89 F. 32v “A la Soledat. Quartillas.” Inc.: “O, ben aija qui·t parí.” [Fragment (12 versos) del poema falsament atribuït a Vicent Garcia “Puix, Soledat apacible”; veg. núm. 51.]

90 F. 32v “Queixas de certa minyona al pas de no aver-li respost a una carta. Dècima.” Inc.: “No auria dit ni pensat.”

91 F. 33 “Dècimas glosadas.” Inc.: “Las quatre dècimas féu.”

92 F. 33v “Al no de una s[enyo]ra. Dècima.” Inc.: “Ja ab flechas no mata Amor.”

93 F. 33v-34 “Endeçhas.” Inc.: “Escoltau-me un poch.”

94 F. 34v “A los desdenes de una s[enyo]ra. Soneto.” Inc.: “No desmaio, amor, con vuestro olvido.”

95 F. 35-37 “Carta a Bartomeu Castells, prebender de Reus. Romans.” Inc.: “Noble pompa e il·lustra glòria.”

96 F. 37-37v “A una s[enyo]ra que tirant una taronge a cert home lo tocà a la galta. Dècimas.” Inc.: “Estimo·l picant favor.”

97 F. 37v “A una donsenlla que portà una corona a un sepulcre lo dia de Pasqua per a què se ves casada dins lo any. Dècima.” Inc.: “Visitant sepulcres, pia.”

98 F. 37v “A la bosa de un capellà que li guanyaren tots los dinés. Dècima.” Inc.: “De un jugador clerical.”

99 F. 37v “A una puta molt interesada que envià a buscar son galan. Dècima.” Inc.: “No·stich culpat, Chatarina.”

100 F. 38 “Dedicatòria del comensal Revescall a Antoni Rovira en unas conclusions que tingué. Octavas.” Inc.: “Est noble simulacro de doctrina.”

101 F. 38-39v “A l’ingrés de religió de una s[enyo]ra. Octavas.” Inc.: “Ya, trist, lo Francolí no argenta en plata.”

102 F. 39v “- .” Inc.: “Octavas més afamadas.”

103 F. 40 “Del canonge Colom ab peus trencats. Soneto.” Inc.: “Perqu·ets bunica bufas més que manxas.”

104 F. 40-40v “Del mateix canonge Colom ab peus forcats [sic, per ‘forçats’]. Soneto.” Inc.: “De Venus celestial bella lisonja.”

- 105 F. 40v “Ab los mateixos peus. Soneto.” Inc.: “Rendit un sert devot a la lisonja.”
- 106 F. 41 “Al d[octo]r ardiaca y canonge Aguiló. Soneto.” Inc.: “Àguila noble, que ab dorades alas.” [Primera versió; veg. núm. 155].
- 107 F. 41-41v “A un amich molt bevedor demanan-li vingués a una casa a bèurer. Soneto.” Inc.: “Mosquit que del seller tot temps asotas.”
- 108 F. 41v “A la festa de Nostre S[enyo]ra de la Esperança. Añy 1642. Soneto.” Inc.: “Esta que miras fàbrica senyida.”
- 109 F. 42-43 “Pare[a]dos a una fregona.” Inc.: “Eix palm de cara linda.”
- 110 F. 43v “Ya estich del tot avorrit. Glosa.” Inc.: “Ja en mon amorós estat.” [Segona versió; veg. núm. 80].
- 111 F. 43v “Cese, Vigtòria, l rigor. Glosa.” Inc.: “Reportau, Victòria mia.” [Segona versió; veg. núm. 81].
- 112 F. 43v “Mire que tota m’esqueix. Glosa. Dèzima.” Inc.: “Una fragona, ab desitx.” [Poema ratllat; llegible, però amb dificultat.]
- 113 F. 43v “Pensament sens pensament. Glosa.” Inc.: “Per a glosar aquest peu.”
- 114 F. 43v “La rosa en lo pensament. Glosa.” Inc.: “Bisarra naix una rosa.”
- 115 F. 44 “I l pensament en la rosa. Glosa.” Inc.: “És nostra vida un instant.”
- 116 F. 44 “Als mateixos peus, altrás. Glosa.” Inc.: “No vull olorar la rosa.”
- 117 F. 44 “Y l pensament en la rosa. Glosa.” Inc.: “Tot se passa en un instant.”
- 118 F. 44 “La xica me à escorregut [vers ratllat]. Glosa.” Inc.: “Llauger estich de ronyons.” [Poema ratllat; llegible, però amb dificultat.]
- 119 F. 44 “A la veneració de la casa de Santas Creus. Dècimas.” Inc.: “Si acàs per algun pecat.” [Fragment (6 versos) del poema “Musa, què pretens de mi” de Vicent Garcia. Veg. núms. 49 i 50.]
- 120 F. 44v-45 “Carta de Agustí Armant a una viuda de Reus, a la qual rendeix, amant, la millor prenda de son cos. Romans.” Inc.: “Lo vostre Amadís de Gaula.”
- 121 F. 45-46v “Carta de Agustí Armant a s[er]ta s[enyo]ra. Romans.” Inc.: “A vós, la més bella ninfa.”
- 122 F. 46v-47 “Romans. A una s[enyo]ra.” Inc.: “Quant secudia lo Sol.”
- 123 F. 47v-48 “Cas que sucseí a un home. Romans.” Inc.: “Quant la nit desafeitada.”
- 124 F. 48-49 “A una mosse de cànter. Romans.” Inc.: “Rendesca a tos ulls, fregona.”
- 125 F. 49-50 “A les monges de S[an]ta Clara que stàvan tras de una gelosia. Romans.” Inc.: “Àngels que de sant Franc[is]co.”
- 126 F. 50v-51 “A la fragona nomenada “gala de las aigüeras.” Romans.” Inc.: “Puix tan poch poden en tu.”
- 127 F. 51-52 “Carta a Joseph Miret ab la qual lo poeta se queixa perquè no l visità avent tingut una còlica. Romans.” Inc.: “En presó o en malaltia.”
- 128 F. 52-52v “A una senyora a l’aixir a un hort. Romans.” Inc.: “Sens dupte la primavera.”
- 129 F. 53-53v “A una donsenlla que per Pasqua portà una corona a un sepulcra per a què se ves casada dins lo mateix any. Romans.” Inc.: “Atalaia de sepulcres.”
- 130 F. 53v-54v “A la hermosura y desdeñys de una s[enyo]ra. Romans.” Inc.: “Rendir-se, bella Theresa.”
- 131 F. 54v-55 “A una gelosia detràs de la qual estava una hermosa senyora. Romans.” Inc.: “Descortès núvol de fusta.”
- 132 F. 55v-56 “A una hermosa deidat. Romans.” Inc.: “A vostres negras estrellas.”
- 133 F. 56v-57 “Als ulls hermosos de una senyora. Romans.” Inc.: “Abismes de activitat.”
- 134 F. 57-57v “Resposta a la carta de una senyora. Romans.” Inc.: “Després, bisarre

Theresa.”

135 F. 58-64 “Defensa de una amistat perseguida ab los agravis de un a longe. Per lo licenciado Joseph Blanch de Tarragona al s[enyo]r canonge Pacià Colom de la S[an]ta Motropolitana [sic] Iglésia de Tarragona, obrer de aquella y altre dels administradors de l’hospital de dita ciutat, s[enyo]r de la Pineda y Aubiol y administrador de la vacant y pabordia del mes de octubre [sic].” Inc.: “S[enyo]r canonge: No passant los límits de d[oc]tor] y arribant als de bachiller...” [Text en prosa. Inclou alguns versos llatins i un breu romanç castellà que comença: “Mas no por esso el amor”].”

136 F. 64v “Alaba lo canonge Blanch al canonge Colom per un sermó predicà a la Concepció. Octava.” Inc.: “A perpètua, o Colom, glòria vos convida.”

137 F. 64v “Al mirar una mariposa que roda la llum. Octava.” Inc.: “Fuig de aqueix Ethna ardent; no lisongera.” [Segona versió; veg. núm. 31].

138 F. 65-65v “A un barral. De repent. Dècimas.” Inc.: “O, soberano barral.” [Segona versió; veg. núm. 84].

139 F. 65v-66 “Letra.” Inc.: “¿Quién es la flor más hermosa? La rosa.”

140 F. 66-66v “Otra letra.” Inc.: “En dos crüeles guerras.”

141 F. 66v-67 “Al ton de minuete. Letra.” Inc.: “Aora que asolas.”

142 F. 67-69 “A un apotecari [sic] poeta y festejador. Pare[a]dos.” Inc.: “Poeta rubicundo.”

143 F. 69-69v “Al pensament. Romans.” Inc.: “A grans glòrias se convida.”

144 F. 69v-70v “Carta dedicada al R[everen]t Bartomeu Carreras, clergue de Reus. Romans.” Inc.: “Caniculars de carícias.”

145 F. 71 “Despediment de sert galan a sa dama. Carta.” [Al peu: Canyellas.] Inc.: “Amada y s[enyo]ra mia: fàltan pinsells als pintors...” [Text en prosa.]

146 F. 71-71v “Carta a s[er]ta senyora.” Inc.: “Senyora mia: nova admiració me causa...” [Text en prosa].

147 F. 71v “A una s[enyo]ra que prenent la purga volia no se sabés y li enviaren un ram en un rave. Dècima.” Inc.: “He sabut, s[enyo]ra] ingrata.”

148 F. 72 “A dos que tenían ronya y no podían curar. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Per a curar de rael la gran pruitge.”

149 F. 72v “A una rosa que tenia una s[enyo]ra. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Rosa bisarra, a qui lo camp venera.”

150 F. 73 “A certa s[enyo]ra. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Qui, s[enyo]ra, adverteix en la llum clara.”

151 F. 73v “A una s[enyo]ra anomenada Victòria. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Victori[os]a, a la platge arriba grata.”

152 F. 74 “A la fortuna. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Errant deesa que, ab cothurn instable.”

153 F. 74v “A una s[enyo]ra que lo poeta no coneixia. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Depòsit de bellesa peregrina.”

154 F. 75 “A un galan que no pogué alcansar son intent. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Per què sou, Nicolau, tan bonifassi.”

155 F. 75v “Al d[oc]to]r Miquel Aguiló ardiaca de S[an]t Llorens y canonge de Tarragona. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Àguila noble que ab doradas alas.” [Segona versió; veg. núm. 106].

156 F. 75 “A la gloriosa prothomàrtir s[an]ta Thecla després del siti de Tarragona. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Divina aurora que, del Sol vestida.”

157 F. 75v “A una s[enyo]ra. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Honor de aquestos camps en qui segella.”

158 F. 77 “Al d[oc]to]r Passià Colom, canonge de Tarragona. Sonet. [Al marge:

Blanch].” Inc.: “Esplendor soberà del sacre arminyó.”

159 F. 77v “A una s[enyo]ra. Sonet. [Al marge: Can[on]ge Blanch].” Inc.: “Bellíssim esplendor d’estas riberas.”

160 F. 78 “A una s[enyo]ra. Sonet. [Al marge: Blanch].” Inc.: “Després que meresquí veure-us, Maria.”

161 F. 78v “Soneto a la ciudad de Valenci[a].” Inc.: “Un jardín de murallas bien cercado.”

162 F. 79 “A un poeta incògnit, rebrotim del Pernàs y compositor quartenari. Dècima.” Inc.: “Poeta, sies qui sias.” [Segona versió; veg. núm. 77].

F. 79v-82v en blanc.

163 F. 83 “Soneto.” Inc.: “Embutido me vea io de arrós.”

164 F. 83 “Soneto. A la expreció de la sensillès de la llengua chatalana.” Inc.: “Gaste, qui de las flors de poesia.”

F. 83v-84v en blanc.

165 F. 85 “Soneto.” Inc.: “A la margen del sol de tu puresa.”

166 F. 85 “Soneto.” Inc.: “Christales puros, líquido demento [sic, per ‘elemento’].”

167 F. 85v “Letras.” Inc.: “Hermoso dueño que adoro.”

168 F. 85v “[Letras].” Inc.: “Tórtola ingrata, ¿por qué.”

169 F. 85v “Otra.” Inc.: “Paxarillo que la Aurora.”

170 F. 86 “Letra.” Inc.: “O, qué rayos que disparan.”

171 F. 86 “Dècimas a una devota de un ferré.” Inc.: “Cansat tinch lo front, per Déus.”

172 F. 86 “ - .” Inc.: “Però digue lo que vulla.”

173 F. 86v “Quartillas.” Inc.: “Tereseta del meu cor.”

174 F. 86v-87 “Dèsimas a una viuda.” Inc.: “Tanta anagua, tanta Pi [sic, per ‘tant tapi’].”

175 F. 87 “Soneto con[t]ra Cupido.” Inc.: “Amor (cuerpo de Dios con el merdoso.”

176 F. 87v “Soneto.” Inc.: “Rexa cruel q[ue] la claror divina.”

177 F. 87v “Soneto.” Inc.: “Ab una pinta de marfil pulia.”

178 F. 88 “Soneto a una s[enyo]ra que li així un granet al llavi.” Inc.: “Sobre el clavell de la fragrant [sic] boqueta.”

179 F. 88 “Soneto.” Inc.: “Per aigua anava lo meu bé un dia.”

180 F. 88v “Dècima a Maria S[antíssi]ma.” Inc.: “Ab inefable contento.”

181 F. 88v “Terset a Maria S[an]t[íssi]ma.” Inc.: “Lo foch del primer pecat.” [Emblema].

182 F. 88v “A la Cruz. Quartilla.” Inc.: “Cruz, remedio de mis males.” [Primera versió; veg. núm. 196].

F. 89-91v en blanc.

F. 92-92v full retallat, amb senyals d’haver-hi hagut poesies.

183 F. 93 “Soneto.” Inc.: “Vive Dios, q[ue] aun io más querría.”

184 F. 93v “Soneto.” Inc.: “Sierto galán andava anemorado.” [Poema ratllat, però força llegible].

F. 94-95v fulls retallats.

185 F. 96 [Gutierre de Cetina]. “Soneto a los colores. Jorje Bartolomé [?].” Inc.: “Es lo blanco castísima puresa.”

186 F. 96v “Soneto.” Inc.: “Rendido me tenéis; usad clemencia.”

F. 97-97v full retallat, amb senyals d’haver-hi hagut poesies.

187 F. 98 “La villa de Madrit contra Bar[celo]na. Soneto.” Inc.: “Quatro barcos, un muelle, una marina.”

188 F. 98v “Respuesta de Bar[celo]na a Madrid. Soneto.” Inc.: “Una Plasa Maior,

un Prado, un solo.”

189 F. 99 “Octava.” Inc.: “Entre delgada y gruesa es la figura.”

190 F. 99 “Soneto.” Inc.: “Si quando aserme y igual a ti podías.”

191 F. 99v “Soneto.” Inc.: “Que muere [sic, per ‘muera’] io, tirana, por tus ojos.”

192 F. 100-101 “Romans.” Inc.: “Parlem-nos quatra paraulas.”

193 F. 101-101v “Romans.” Inc.: “La flor de mis verdes años.”

194 F. 101v “Sonet.” Inc.: “Vestida de candor qual blanca aurora.”

Entre el f. 101 i 102, restes d’un full arrancat.

195 F. 102 “Dècimas satiradas a un que tenia zelos.” Inc.: “Fills bastarts són de l’Amor.”

196 F. 102 “A la vera Creu de Chr[is]to Senyor nostre. Quartilla.” Inc.: “Crus, remedio de mis males.” [Segona versió; veg. núm. 182].

197 F. 102v “Soneto .” Inc.: “Per ben enpleat té lo temps qui ab s[enyo]ras.” [Fragment de 4 versos ratllats].

198 F. 102v “A una s[enyo]ra que regave un arbre en un hort. Sonet.” Inc.: “Arbre que en senpre hermosa primavera.”

199 F. 103 “A la ausència de una s[enyo]ra. Sonet.” Inc.: “Vesteix al prat de flors la Primavera.”

200 F. 103v “Rendiment a s[er]ta s[enyo]ra. Sonet.” Inc.: “Hermosas aigües que ab sonora plata.”

201 F. 104-115 “Relació que fa lo r[everen]t p[ar]e fra Bernat Ribera, de la orde de Predicadors, dels tractes y bona vida li féu lo senyor mos[sè]n Agustí S[an]ta Cruz, Rector de S[an]t Feliu de Codinas, en la quaresma que predicà en dita vila.” Inc.: “Després de aver passat Caldes.”

202 F. 115v “ - .” Inc.: “Més val una sàbia obediència.”

203 F. 116 “Al lector. Soneto.” Inc.: “Ara baixes la vista envés la immunda.” [Al marge: Los sonetos que tenen creu són de Vallfogona.]

204 F. 116 “Soneto.” Inc.: “Ja per donar un tom mon seny estava.”

205 F. 116v “Soneto.” Inc.: “Tota apresada[da] la señora Aurora.”

206 F. 116v “Soneto.” Inc.: “Agraviada señora del cos prim.”

207 F. 116v-117 “Soneto.” Inc.: “Mala Pasqua os dó Déu, vella curcada.”

208 F. 117 “Soneto.” Inc.: “Una amorosa junta, un esposori.”

209 F. 117-117v “Soneto.” Inc.: “No més comparacions, vaige tot fora.”

210 F. 117v “Soneto.” Inc.: “De las exalacions que el aire cria.”

211 F. 117v “Soneto.” Inc.: “Renunciant las arades y las relles.” [Fragment].

F. 118-118v full retallat, on sens dubte continuava el poema, i d’altres.

212 F. 119 “[Soneto].” Inc.: “Puesto ya fin al fervoroso baile.” [El títol devia figurar al final del f. 118v].

213 F. 119 “A un jarro de agua que donà un galan a una dama.” Inc.: “La condició de l’avar.”

214 F. 119-119v “Al mateix assumpto.” Inc.: “De la charitat vinguí.”

215 F. 119v “Décima.” Inc.: “Quien ama y no da, no es nada.”

216 F. 119v “ - .” Inc.: “Detrás de aquesta paret.”

217 F. 119v “Redondillas.” Inc.: “Quan ab algun delicat.”

218 F. 119v “[Redondilla].” Inc.: “Si la bella flor no’s cull.”

219 F. 119v “[Redondilla].” Inc.: “A la mar me’n vull anar.”

220 F. 119v “[Redondilla].” Inc.: “Moltas queixes tinch de vós.”

221 F. 119v “[Redondilla].” Inc.: “Si vols cubrir, majadero.”

222 F. 119v “[Redondillas].” Inc.: “A sert pasífich Ginès.”

223 F. 119v “[Redondillas].” Inc.: “Las mans que m’atormentaren.”

- 224 F. 120 “[Redondillas].” Inc.: “A nova vida torní.”
- 225 F. 120 “Quintilla.” Inc.: “Ulls tenui de rat penat.”
- 226 F. 120 “Dècimas” [ratllat: són quartets]. Inc.: “Assí jauen sepultats.”
- 227 F. 120 “Dècimas.” Inc.: “Si pot jaure un cos redó.”
- 228 F. 120-120v “Dècimas.” Inc.: “Assí jau un escolà.”
- 229 F. 120v “Dècima.” Inc.: “Dos casats, per dar-se pler.” [Poema ratllat, parcialment il·legible].
- 230 F. 120v “Dècima.” Inc.: “Hic iacet lo que cregué.”
- 231 F. 120v “Dècima.” Inc.: “Así jau un Amadís.”
- 232 F. 120v “Dècima.” Inc.: “Tecla q[ue] sones ab mancha.”
- 233 F. 120v-121v “A una dama que donant-li son galan un cañyeló lo moscegà.” Inc.: “Un canyeló li donave.”
- 234 F. 121v “A una segonada que tirà una dona al Rector de Vallfogona.” Inc.: “Una lletja segonada.”
- 235 F. 121v-122 “A una dama que donà una cadena de or a son galan.” Inc.: “Com a vostre esclau humil.”
- 236 F. 122 “A una senhora que no li sabia lo nom.” Inc.: “Per una no sé qui és.”
- 237 F. 122-123 “A una que’s deia Cicília de Florejachs.” Inc.: “De tots los pans que à pastats.”
- 238 F. 123-123v “A una s[enyo]ra nomenada Serra.” Inc.: “Dos mil voltes me à tirat.”
- 239 F. 123v-124 “Desengany al Rector de Vallbona per a què no sia devot de monges.” Inc.: “No com [sic, per ‘són’] testimonis frívols.”
- 240 F. 124-124v “Sàtira contra monges.” Inc.: “De monges me guarde Déu.”
- 241 F. 124v-125 “Contra monges. Dècimas.” Inc.: “Diverteix-te y folga’t bé.”
- 242 F. 125-126v “Ara girau-hi lo riu. Glosa.” Inc.: “Lo solatje de las mosses.”
- 243 F. 126v “Bella com un serafí [...] Glosa.” Inc.: “Un ase treya a pastura.”
- 244 F. 126v-127v “Lo engañ del món. Felizart a Tirsi.” Inc.: “Mussa, què pretens de mi.”
- 245 F. 127v-132 “Lo desengany de món. Tirsi a Felizart.” Inc.: “Ja de la casa encantada.”
- 246 F. 132-132v “Mosèn Perera cridava [...] Glosa.” Inc.: “De soterrar un albat.”
- 247 F. 132v “- .” Inc.: “Vés a cullir espinachs.”
- 248 F. 132v “A una s[enyo]ra blanquíssima.” Inc.: “Gelada·m deixa la sanch.”
- 249 F. 132v-133 “Carta de un Rector a m[ossè]n Benet Garcia, Rector de Vallfogona.” Inc.: “Reverent y amat Rector.”
- 250 F. 133-135v “Resposta al R[ector] Ocari.” Inc.: “Reverent Rector y amat.” [El f. 134 és en blanc, però el poema és complet.]
- 251 F. 136 “Píntasse un perro grande con un anzar al cuello con agudas puntas, con la letra agena “Con grandes hyerros me guardan.” Octava.” Inc.: “Embistió un fiero lobo una ovejuela.”
- 252 F. 136 “Píntase una nube y en medio de ella un Sol que va saliendo poco a poco, con la letra “Después de la niebla más claro.” Octava.” Inc.: “Cubren del sacro Apolo luces bellas.”
- 253 F. 136v “Píntasse una colmena y encima de ella una mano con una abeja que le está picando en dicha mano, con la letra siguiente: “Mucho mejor es su daño.” Octava.” Inc.: “Reparat lo que dize esta pintura.”
- 254 F. 136v “Píntasse un ansino [?] robusto cenyido de iedras con esta letra: “Con sus abrasos me haogan.” Octava.” Inc.: “Recíprocos abrasos da la hiedra.”
- 255 F. 137 “Píntase un sátiro con un instrumento en la mano y junto a él el dios

Apolo. Letra: “No compites con los dioses.” Octava.” Inc.: “Arrojó Pallas con ayrado intento.”

256 F. 137 “Píntase un monte que van saliendo de él muchas llamas de fuego. Letra: “Este fuego me da vida.” Octava.” Inc.: “Ay en Cicilia un monte que, arrogante.”

257 F. 137v “Píntasse el Tiempo con alas y con una espada a la mana [sic, per ‘mano’] y va destrosando palacios y galas, etc. Dézima.” Inc.: “Tiempo que corres con alas.”

258 F. 137v “Píntasse un árbol frondoso y crecido a las orillas de un río y muy cargado de frutos. La letra: “A la corriente da el fruto.” Octava.” Inc.: “Poco importa que esté un árbol muy creciente.”

259 F. 138 “Píntase una ninfa con un grande peso sobre sus espaldas. Letra: “Es la fuersa del trabajo callar y aguantar.” Octava.” Inc.: “No deve lementarse el christiano.”

260 F. 138 “Píntanse muchos árboles frondosos y al pimpollo más alto de cada uno una calavera. Letra: “De aquesta vida, la muerte.” Octava.” Inc.: “Reparad lo que dize esta pintura.”

F. 138v en blanc.

261 F. 139 “Endevinalla.” Inc.: “Todos lo estamos mirando.”

262 F. 139 “A s[a]n Roch. 5ª [=Quintilla].” Inc.: “Sí, Roch, lo gos te llepava.”

F. 139v-186v en blanc.

263 F. 187 “Codex hubi scripte sunt plures [ratllat, il·legible]. Ad corpus humanum spectantes. [Al marge: Del d[octo]r La Lana].” Inc.: “Aduerte primo quod anima est principium uegetandi, senciendi [sic, per ‘sentiendi’], mouendi et intelligendi...” [Apunts de filosofia].

264 F. 187v “Píntasse un Sol en oriente que comiense a raiar descubriendo portión de su cuerp[o] y una nube que arriscada iba a obscurecerlo. Lema: “Obtenebratus est sol in ortu suo. Isaies 13” [...]. Octava.” Inc.: “Falleció nuestro Carlos y nuestra aurora.” [Veg. núm. 281].

265 F. 187v “Píntasse uno que toca dos campanas. Octava.” Inc.: “Clamorea con ancias inhumanas.”

266 F. 188 “Ecse [sic, per ‘Ecce’] duo gladii hic satis est. Luc..” Inc.: “Ab unió, pau y fe.”

267 F. 188 “Pínta-sse una Mort que fuig ab la guadanya al coll y un rey que jau mo[rt]. Octava. “Morts nemini parcit.” Inc.: “Digas-me, Parca atròs: per què, atrevida.”

268 F. 188 “Píntasse un túmulo o columna y un rey que descansa durmido. Lema: “Columna ut requies. Ecclesiasti. 36.” Inc.: “De la fatiga que induisce.”

F. 188v en blanc.

269 F. 189 “Clace de gerolíficos. Píntasse una pira ardiendo y sobra ella dos varitas que exhalavan humo. Lema: “Sicut uirgula fumi. Cant. 3.” Inc.: “Brillaron lizes y son.”

270 F. 189 “Píntase algunas ondas de agua sobre un cielo y dos delfines elevados del mar azia ellas. Lema: “Aquaes omnes que super caelos sunt. Psal. 148.” Inc.: “Mudan de agua estos delfines.”

271 F. 189 “Píntase la Vía Láctea con algunas asusenas en ella. Lema: “Hac iter Elysiu[m] nobis. Virg.” Inc.: “De las puras blancas lyses.”

272 F. 189 “Píntanse dos astros que-stavan al contorno de un Sol. Lema: “Comites plaudunt.” Inc.: “Por una [?] suerte descubre.”

273 F. 189v “Píntasse el cielo con el Zodíaco de los signos, entre los cuales sobresalía el signo de Géminis transformado en dos delfines. Lema: “Gemini in nouu[m]” Inc.: “Nuevo Géminis ostenta.”

274 F. 189v “Píntanse unas lyses cuyos troncos segados sobresalían en la tierra y ellas se trasladavan al Cielo. Lema: “Flores aparuerunt Cantic. 2.” Inc.: “Como aquí no

perseveran.”

275 F. 189v “Pintáronse dos coronas reales elevadas azia-l cielo y sobra ellas escrito el lema “Veni, ueni, coronaberis. Can. 3”.” Inc.: “La Tierra en nieto y abuelo.”

276 F. 189v “Píntase una mano que empunya espada y pluma. “Et calamo et gladio”.” Inc.: “No empunya el cetro su mano.”

277 F. 190 “Píntase un reloj de sol cuya sombra senyalava las doze y una mano que senyalava las tres. Lema: “Venit summa dies. Virg.”.” Inc.: “Doze el sol y con ardid [al marge, la traducció: “trassa”].”

278 F. 190 “Píntase a un lado una Luna eclipsada y al otro un Sol que se iba eclipsando a correspondencia. Lema: “Insolens umbra”.” Inc.: “Sol singular ha de ser.”

279 F. 190 “Clase de otras con glosas en octavas. Píntase un rama [sic, per ‘ramo’] de jazmines ia marchitos con algunas hojas enclinadas al suelo y otras enteramente caídas. Letra latina: “Alba ligustra cadunt. Virg.” Quanto más presto fallece [...] Targeta.” Inc.: “En el primer matiz de sus colores.”

280 F. 190v “Píntanse dos corazones que sobra una llama salían unidos. Lema: “Fortis e[st] ut mors dilectio. Cantic. 8”.” Inc.: “Aunque las almas destierra.”

281 F. 190v “Píntase un Sol en oriente que comensava a raiar descubriendo porsión de su cuerpo, y una nube que erizada que yba obscuracerlo. Letra: “Obtenebratus e[st] sol in ortu suo. Esaias 13.” Con portento singular [...] Targeta.” Inc.: “María falleció, acabó la aurora.” [Veg. núm. 264.]

282 F. 190v “Píntanse dos aves muy remontadas, la una de mayor cuerpo que la otra, sigiendo esta al aquella y bolando asia-l Cielo. Letra: “Volat ille per aerem [sic, per ‘aera’] magnu[m]. Virg.”.” Inc.: “Si era celestial la pluma.”

283 F. 191 “ - .” Inc.: “Desbarató el Dalfin a la heregía.” [Comença un nou plec, però deuen faltar fulls entre aquest i l’anterior, ja que el poema no té títol ni lema].

284 F. 191 “Píntase tres testas, de las quales las dos estaven coronadas con lises y otra de laureles, y un rayo flechado contra las tres. Letra: “Morts nulli parcit honori. Idiot.” Letra.” Inc.: “A estas testas coronadas.”

285 F. 191-191v “Décima.” Inc.: “No es triunfo de tu rigor.”

286 F. 191v “ - .” Inc.: “Las tres Parcas conspiraron.”

287 F. 191v “Al mismo.” Inc.: “El Sol nace y su luz viva.”

288 F. 191v-192 “Sonetos.” Inc.: “Spera, Parca desatenta y fiera.”

289 F. 192 “Octava. Píntase un Sol eclipsado.” Inc.: “Detén el passo, caminante atento.”

290 F. 192-192v “Al sentimiento que haze Zaragoza de la muerte etc. Soneto.” Inc.: “¿Quién muera aquí? ¿Qué gime luto tanto?”

291 F. 192v “En epitafio sepulcral a la misma. Soneto.” Inc.: “Esta pompa que ves ninguno ignora.”

292 F. 192v-193 “A la muerte de Luis, duque de Borgonya. Soneto.” Inc.: “En tumba de capuzes enlutada.”

293 F. 193 “In obitu serenissimi Delphinis. Epigramma.” Inc.: “Dum rapiunt saeuo Ludouicum uulnere fata.”

294 F. 193 “Epitaphiu[m].” Inc.: “Hic iacet imperii in cunis Lodo[u]jicus anhelus.”

295 F. 193v-194v “Canción real a la ciudat de etc. [Zaragoza].” Inc.: “Si en piélagos de llanto.”

296 F. 195-195v “Epílogo con las p[rese]ntes endechas reales.” Inc.: “En vez de luzes, sombras.”

297 F. 196 “A las fiestas que la ciudat de Zaragoza consagró al s[eñor] Phelipe quinto etc. A una arquitectura que hisieron con sus columnas a quien, con sus orlas de flores que guarnacían a do[s] dézimas, siervieron [sic] de coronas a sus conseptes;

fundada la primera en el nombre de Phelipe, que dixo san Gerónimo que significava “os lampadis.” Décima.” Inc.: “Philippe non est cognomen.”

298 F. 196 “Al infeliz susesso en el puesto llamado vulgarmente El barranco de la muerte, para que de allí resultasse la maior felicidad. Fundada con el psalmo 22: “Si ambulauero in ualle umbr[a]e mortis.” Dézima.” Inc.: “Notus e[st] euentus malus.”

299 F. 196 “Píntasse una flor de liz en campo azul con la lema “Princeps pacis, que dijo Isaías.” Letra.” Inc.: “Gramáticos ignorantes.”

300 F. 196 “Píntase tres soles iluminando a Zaragoza con el lema “Merces belli.” Letra.” Inc.: “Si és mérito la borrasca.”

301 F. 196 “Píntase la Fee con dos espadas en la mano unidas, sirviendo de lema las palabras de san Lucas: “Ecce duo gladii hic: satis est.” Letra.” Inc.: “Con unión de amor y fee.”

302 F. 196-196v “Píntase un cielo en el qual se ve un Sol, Luna y estrellas, con el lema “Pulchra ut luna, electa ut sol.” Letra.” Inc.: “Estrellas y Luna bella.”

303 F. 196v “Píntase una coluna sobre nubes de gloria y un león coronado descansando junto a ella y el lema “Columna ut requies. Ecclesiasti. 36.” Letra.” Inc.: “De la fatiga que induce.”

304 F. 196v “Décimas; en la primera estava el nombre de Philipe signado por Os lapidis, según dixo san Gerónimo, careado con el “Oleo sancto meo unxi eum” del psalmo 88. Décima.” Inc.: “Phelipe es lámpara ardiente.”

305 F. 196v “Píntanse dos lilios coronados [los] quales llegan con sus puntas a lo más alto del cielo y en la Tierra avía cadáveres tendidos con cuya sangre se regava los aires. Con la lema de las palabras de san Mateo, 6: “Considerata [sic, per ‘Considerate’] [li]lia agri q[u]omodo crescunt.” Letra.” Inc.: “El modo con que estas liles”

306 F. 196v “Píntese el rey a cavallo con una ágila cuyo lema era “Ganimedis honores. Virgil.” Letra.” Inc.: “Ia sobre el águila puedes.”

307 F. 196v “Píntase un monte cuya cumbre se rosava de estrellas, y asia la cima se encaminava un hombre con los escudos de armas; representava el Reyno de Aragón, y en la falda avía por lema el verso de Virgi[l]io de “Regnu[m] aequauit Olympo.” Letra.” Inc.: “Con las gratias de Luis.”

308 F. 197 “Píntase un león abrazado a unas liles y el lema “Stemus simul. Isaías 50.” Letra.” Inc.: “Mientras estemos unidos.”

309 F. 197 “Píntase un cielo con un Sol a poco treçho de amanecido sirviéndole de lema el verso de Virgilio “Et redit a nobis Aurora, diemque reducit.” Letra.” Inc.: “Gabriela, que anuncia dichas.”

310 F. 197 “Píntase Penélope y Telemanco [sic, per ‘Telémaco’] su hijo en ademán de recibir a Ulises restituido a sus ojos después de tantos trabajos con el lema de Virgilio [sic, per ‘Horaci’] “Laboru[m] dulce lenimen.” Letra.” Inc.: “Qué dulcemente descansa.”

311 F. 197-197v “Soneto con el lema “Rex pacificus magnificatus e[st]”.” Inc.: “Oie, advierte, Philipo, aclamaciones.”

312 F. 197v “Preclaras e principe uictorias auguratur hoc apigramma.” Inc.: “Venis uterque parens, hoc uno in principe iunctus.”

313 F. 197v “Regio Asturiu[m] Principi.” Inc.: “Augusta[m] princeps, augusto lumine lustrans.”

314 F. 197v “Píntase un Sol al amanecer huyendo de su luz las aves nocturnas con el lema “Ortus est sol et in cubilibus suis collocabuntur etc. Psal. 103.” Inc.: “Id, fieras, a eterna noche.”

315 F. 198 “A la entrada de las tres magestades. Soneto.” Inc.: “De tres soles un día coronado.”

F. 198v en blanc.

316 F. 199 “Pintasse la Muerte ensima de todo el mundo con coronas, mitras y cetros bajo sus pies y con la guadanya en la mano.” Inc.: “En este fatal escollo.”

F. 199v en blanc.

317 F. 200 “Mundi contemptus.” Inc.: “Despice nos oro, munde, et que[m] te optat amare.”

318 F. 200v “Ad Iuda[m] Christi proditore[m].” Inc.: “Quid factum est, Iuda, quid mens tua fecit auara.”

319 F. 201 “Iesus infans in praecepio [sic, per ‘praesepio’] natus.” Inc.: “Nascitur in stabulo Iusus [=Iesus?] clementior orbis.”

320 F. 201-201v “Improbi hominis elogium.” Inc.: “Sanguine Gabinius natus quo pessimus illo.”

321 F. 201v-202 “Ad Parnassum Tarraconensem quod recentem Musam obtinuit Congratulatio.” Inc.: “Vir bonus et sapiens Parnasum dirigit urbis.”

322 F. 202 “Luxuries et otium malorum omnium origo.” Inc.: “Luxuries pars magna mali lachrymanda uirorum.”

323 F. 202v “Male partum, male dilabitur.” Inc.: “Multa uirum terrent quae iam cecidere cadentque.”

324 F. 202v-203 “Ad Hispaniaru[m] rege[m] ut Gotholauniae misereatur.” Inc.: “Sic fatur lachrymans, fundens Gotolaunia uoces.”

325 F. 203-203v “Diua Tecla quod ei dico miserunt leones manducandae, et unus fortiter deffendit dilaudatur.” Inc.: “Nunc duo mihi uideor rabidos uidisse leones.”

326 F. 203v “Diua Tecla igne submissa illaesa mansit.” Inc.: “Dum tua miramur capti tot monstra laborum.”

327 F. 204 “Diuinissimae Techlae a serpentu[m] fossa resurgenti et montem petenti laus impertitur.” Inc.: “Nunc mihi serpentum tumulum quo Techla uidere.”

328 F. 204v “In laudem uenerabilis doctoris Ecclesiae Suares quod eximii nomen obtinuerit. [Al marge: Ignatius [Peyri?]].” Inc.: “Hic est uir sapiens Suares stat nomine dictus.”

329 F. 204v-205 “Cur homines suos defectus non cognoscunt.” Inc.: “Ceruice mortales quam caecam ducere uitam.”

330 F. 205-205v “In laudem duoru[m] medicorum scilicet diui Cosmae et Damiani.” Inc.: “Bis medicos mundum qui sustinere salute.”

331 F. 205v-206v “Magnanimus Michael Arcangelus in demone[m] bella ciens depingitur. [Al marge: Ignatius [Peyri?]].” Inc.: “Quis sonitus martis, quae bella nefanda parantur.”

332 F. 206v-207 “Ad custodes angelos, ut sua sub tutela nos deffendant. Deprecatio.” Inc.: “Supplice uoce petam custodes numina uestra.”

333 F. 207 “Al Prior de S[an]t Juan, propter petitione[m]. Epigramma.” Inc.: “Quando, prior, cupias me scribere carmina dices.”

F. 207v-209v en blanc.

334 F. 210 “Infirmus sum tui cordis amore moriar. Epigrammata.” Inc.: “Inuisseus [?] tetigit cordis proiecta sagita.” [Al marge: Petrus Batlle.]

335 F. 210 “Aliud. Infirmus sum: sana me.” Inc.: “In sanus lapidata foris me hic serpere morbus.”

F. 210v en blanc.

336 F. 211-211v “Fortitudo magnanimitasque animi in Barcinone[m] expugnandam serenissimi domini Principis de Barbich [sic, per ‘Berwick’] depingitur.” Inc.: “Clarior praesentia tua quam solis luce dies.” [Text en prosa, incomplet. Al marge: Ignatius Peyri]

- 337 F. 212 “Distica.” Inc.: “Per uarios cursus per tot discrimina reru[m].”
- 338 F. 212 “Audaces Fortuna iuuat timidosque repellit.” Inc.: “Com l’asclafan.”
- 339 F. 212-212v “[Reflexions i comentaris diversos en castellà, en prosa].” Inc.: “Pregunta s[an]to Thomás si los ojos producen verbo y resuelve que no...”
- 340 F. 213 “In nobilissimi Tarraconensis Parnassi laude[m]. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Fons ubi Castalius uitreo torrente superbit.”
- 341 F. 213-213v “In laude[m] sanctissimi regis diui Ferdinandi quod quater et uicies gloriosa[m] uictoriam a mahometanis reportauerit. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Egisti uitam Mouros [sic, per ‘Mauros’] in Praelia uincens.”
- 342 F. 213v-214 “In laude[m] diuinissimi atque admirabilis sacramenti Eucaristiae.” Inc.: “Magna dies cunctis felixque per omnia s[a]ecla.”
- 343 F. 214v “ - .” Inc.: “Fernandus magnus noster notissimus Atlas.” [Ratllat, però legible. És la part final del núm. 341; el copista la va copiar per error saltant-se dues pàgines, i després la va tornar a copiar al f. 213v.].
- 344 F. 215 “Eucaristica mensa omnibus [sic, per ‘omnibus’] mundi mensis et conuiuuii lautior atque opulentior. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Maxima disponi fateor conuiuia mundo.”
- 345 F. 215v “In prauos homines qui eos ad Cena[m] uocante Deo responderunt habere me excusatu[m]. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Quid uos oppressit, quae tanta insania uenit.”
- 346 F. 216 “Diuinissimu[m] Eucaristiae sacramentu[m] mors est malis, uita bonis. [Al peu: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Magna patet cuncto uera et sententia mundo.”
- 347 F. 216v “Cur tot populi diuinu[m] Fernandu[m] poscunt? Cunctique patriam suam ignorant. [Al peu: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Quid uos o populi Fernandum quaeritis omnes.”
- 348 F. 217 “In laude[m] diui Ferdinandi que[m] tot populi suum esse clamant. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Da mihi Musa melos, ut possim efferre per astra.”
- 349 F. 217-217v “Ad Deu[m] optimu[m] maximu[m] ut bella tot populos deuastantia euertat. Deprecatio.” Inc.: “Aspice nunc oro bella horribilesque labores.”
- 350 F. 217v-218 “Diuus Antonius Paduensis renuentibus hominibus pisces conuocat auditores. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Roma pat[r]em patriae Cicerone[m] libera dixit.”
- 351 F. 218-218v “Famelica mula genibus flexis sacrata[m] hostiam in diui Antonii manibus positam adorat. [Al peu: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Quid stulti facitis magna sub imagine Iesu.”
- 352 F. 218v-219 “Ad homines ut in alieno capite discant bene operari cohortatis. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “O uos mortales quid uultis linquere mores.”
- 353 F. 219-219v “Litteraru[m] nobilitas sanguinis magnitudine praeclarior. [Al peu: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Esse quid hoc dica[m] quod plures littera nutrit.” [Veg. núm. 356].
- 354 F. 219v-220 “Ad cane[m] pro gula in fraudem im[...]. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Frustra canem carnis sub contigit ore tenente[m].”
- 355 F. 220 “Diuinissimus adolescens Ludouicus Gonzaga fuit ditissima nauis abundantissimis uirtutu[m] mercibus extrueta.” Inc.: “Magna licet toties tribuant maiora mereris.” [Fragment; veg. núm. 357].
- 356 F. 220v És la part final del núm. 353; el copista la devia copiar per error saltant-se dues pàgines, i després la va tornar a copiar al f. 219v.
- 357 F. 220v-221 “ Diuinissimus adolescens Ludouicus Gonzaga fuit ditissima nau[i]s abundantissimis uirtutu[m] mercibus extrueta. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “ Magna licet toties tribuant maiora mereris.” [Segona versió, completa, del núm.

355].

358 F. 221-221v “Cur, diuus Ioannes, agnos in Montecustodiens “hic est Agnus Dei” dixerit.” Inc.: “Uos, o Pyerides Parnassi montis alumnae.”

359 F. 221v-222 “In c[r]udele[m] Herodem quod diuum Ioannem Baptistam iugulauerit. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Dum facinus uideo fatali morte Ioannis.”

360 F. 222 “Diuus Ioannes Baptista interrogatus essetne Christus qui sperabatur, ille quam humilis dixit se non esse calciam calceamenti soluere dignum.” Inc.: “Discant nunc Cupidi spernantes iussa Tonantis.”

361 F. 222v-223 “In laude[m] retorici Verueris. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Hic iacet ille senex tantum qui notus in aula.”

362 F. 223-223v “ Cur diuus Petrus submisso capite crucifixus. [Al marge: Ignatius [Peyrí?]].” Inc.: “Dum tot ego omnipotens meditor tolerasse labores.”

363 F. 223v-224 “Expressio magni Tarraconensis Parnassi sensus in praeceptoris discessum.” Inc.: “Dum tot Parnassum uideo diffundere luctus.”

Obres citades

- Ayats, Lúdia. *La poesia cultista a Catalunya: Josep Blanch*. Tesi doctoral inèdita. Universitat de Girona, 2000.
- Blanch, Josep. *Matalàs de tota llana*. Tarragona: Impremta Catalunya, 1993.
- Garcia, Vicent. *La armonia del Parnàs*. Barcelona: Rafel Figueró, 1703.
- Pérez-Cors, Empar. *Versos bruts. Pomell de poesies escatològiques*. Barcelona: Edicions dels Quaderns Crema, 1989.
- Prat, Enric & Pep Vila. “La *Relació verídica y descripció verdadera...* de Bernat Ribera.” Dins *Estudis de llengua i literatura catalanes* LVIII [=Miscel·lània Joaquim Molas / 3]. Barcelona: Publicacions de l’Abadia de Montserrat, 2009. 59-114.
- Samper, Pedro Miguel de. *Festivo obsequio de amor, y obligacion, con que la ciudad de Zaragoza celebrò en alegres aclamaciones la venida de Sus Magestades*. Saragossa: Pasqual Bueno, 1711.
- Torres Amat, Félix. *Memorias para ayudar a formar un Diccionario crítico de escritores catalanes*. Barcelona: Imprenta de J. Verdaguer, 1836.